

[Knud Damgaard.]

han ved sin behandling af disse sager vil tage fornødent hensyn til beskæftigelsen på virksomhederne i Køge.

Miljøministeren (Holger Hansen):

I den miljølov, som vedtoges i dette høje ting i maj måned i fjor, står der i formålsparagraffen noget om rensning og om forureningsbekæmpelse, og der står også noget om, at alle sager må vurderes dels ud fra disse hensyn, dels ud fra samfundsmæssige hensyn. Jeg er ganske enig i den vurdering. Jeg vil i min administration af disse sager, også indtil miljøloven træder i kraft, have mig disse to hensyn for øje.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johan Nielsen* (S) til ministeren for Grønland:

„Finder ministeren det rigtigt, at færøske og bornholmske fiskere i den grad bliver diskrimineret, når de skal bunkre olie på Grønland?“

(Spm. nr. 42).

Johan Nielsen (S):

Jeg blev dybt rystet, da jeg forleden dag blev ringet op fra Færøerne og man spurgte mig, hvordan det kunne være, at ikke-grønlandske fiskere skulle betale 1 kr. 50 øre pr. liter olie, når de bunkrede i Grønland, mens grønlandske fiskere kun skulle betale 56 øre. Jeg kunne selvfølgelig ikke give dem noget svar, for jeg vidste intet om tingene, men jeg fandt det meget, meget uheldigt, ja, mere end det.

Nu tænker jeg ikke så meget på de fremmede fiskere — spaniere, portugisere, og hvem det måtte være, det må blive deres hovedpine — men som medlem af det høje ting er det min pligt at tænke på de færøske og de bornholmske fiskere. Både de færøske og de bornholmske fiskere blev meget hårdt ramt, da lakseaftalen trådte i kraft, og hvis det nu skal være sådan, at de skal betale 1 kr. 50 øre pr. liter olie, så vil det gøre det umuligt for dem at fortsætte med at fiske oppe ved Grønland.

Jeg forstår udmærket godt, at man vil give de grønlandske fiskere så gode forhold som muligt; jeg vil næsten sige, at der er måske ingen andre i det høje ting, som har

den forudsætning for at forstå det, som jeg har. Jeg er selv gammel fisker, jeg ved, hvad det vil sige kun at have fiskeriet og intet andet at støtte sig til. Men når det er sagt, så må jeg alligevel slå fast, at hvis den pris for fremmede fiskere skal være gældende, så vil det slå det færøske og det bornholmske fiskeri ihjel; det kan vi ikke være tjent med, og derfor vil jeg spørge ministeren for Grønland:

Finder ministeren det rigtigt, at færøske og bornholmske fiskere i den grad bliver diskrimineret, når de skal bunkre olie på Grønland?

Ministeren for Grønland (Holger Hansen).

I anledning af hr. Johan Nielsens spørgsmål vil jeg gerne sige følgende:

Forsyningen af Grønland med olie sker gennem det grønlandske olieselskab, som leverer olien i Færingehavn, og fra GTOs centralanlæg i Færingehavn distribueres olien ud til KGHs tankanlæg i de grønlandske byer. På grund af besejlingsforholdene til de grønlandske byer fyldes lagrene op inden vinteren, således at det lokale forbrug kan dækkes for den kommende vinter.

I december måned 1973 godkendte ministeriet, at der blev indkøbt en last olieprodukter til centraltankanlægget i Færingehavn på 20 mill. l, uanset at indkøbsprisen var meget høj. Når ministeriet godkendte denne disposition, skyldtes det, at man på grund af udsigterne for kommende leveringer så en fordel i at få tankanlægget fyldt op.

På grundlag af indkøbsprisen, fragtomkostninger, lageromkostninger m. v. godkendte ministeriet endvidere, at udsalgsprisen blev fastsat til 1 kr. 50 øre pr. liter, hvilket altså er den pris, som bl. a. fremmede fartøjer må betale, når de bunkrer i Færingehavn.

Når KGH i de grønlandske byer kan sælge gasolie til en pris af 56 øre pr. l, hvilken pris med ministeriets godkendelse er gældende fra 1. november 1973, skyldes det som nævnt, at tankanlæggene på grund af besejlingsforholdene var blevet fyldt op på et tidligere tidspunkt og olieprodukterne derfor indkøbt til en betydelig lavere pris end den pris, som den sidste last til centraltankanlægget i Færingehavn blev indkøbt til.